

POSTANOWIENIE

29 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 29 lutego 2024 r. w Warszawie

na skutek zażalenia Z. G.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie

z 2 września 2022 r., II Ca 1530/21,

w sprawie z wniosku R. G.

z udziałem Z. G.

o podział majątku wspólnego,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowemu sądowi,
który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 2 września 2022 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił skargę kasacyjną uczestnika Z. G. od postanowienia tego Sądu z 8 czerwca 2022 r., doręzonego z uzasadnieniem 30 czerwca 2022 r., jako niedopuszczalną w świetle art. 519¹ § 2 k.p.c. wobec określenia przez skarżącego wartości przedmiotu zaskarżenia na kwotę 133 000 zł.

W zażaleniu na to postanowienie uczestnik, wnosząc o jego uchylenie, podniósł, że w piśmie procesowym, złożonym w terminie otwartym do wniesienia skargi kasacyjnej, sprostował wadliwie określoną w skardze kasacyjnej wartość

przedmiotu zaskarżenia na 152 000 zł, tak więc nie zachodziła przytoczona przez Sąd Okręgowy przyczyna uzasadniająca odrzucenie jego skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący istotnie wskazał w skardze kasacyjnej wniesionej 29 sierpnia 2022 r., że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi kwotę 133 000 zł (k.760 akt). Następnie jednak złożył 30 sierpnia 2022 r. (k.816 akt), a zatem w terminie otwartym do złożenia skargi, kolejne pismo procesowe, w którym sprostował tę wartość na 152 000 zł (k. 779 akt) oraz prawidłową skargę kasacyjną z uwzględnieniem tej zmiany (k. 782 akt).

Zgodnie z ugruntowanym poglądem Sądu Najwyższego, w przypadku złożenia przez stronę, z zachowaniem dwumiesięcznego terminu, o którym mowa w art. 398⁵ § 1 k.p.c., dwóch oddzielnych pism procesowych, awierających elementy skargi kasacyjnej, należy je traktować jako jedną skargę. Skarga kasacyjna jest jedna, bez względu na to, ile pism procesowych w tym przedmiocie złoży skarżący, który ma prawo do rozpoznania tylko jednej, skutecznie złożonej, skargi kasacyjnej (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 13 stycznia 1998 r., II CKN 517/97, OSNC 1998, nr 7-8, poz. 127 i z 7 marca 2001 r., I PKN 283/00, OSNAPIUS 2002, nr 23, poz. 567 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 8 stycznia 1997 r., II CKN 297/97, OSNC 1998, nr 7-8, poz. 127; z 5 lutego 1998 r., I PZ 74/97, OSNAPIUS 1999, Nr 4, poz. 134 oraz z 10 stycznia 2020 r., IV CSK 633/18). Ni zachodziła zatem podstawa do odrzucenia skargi kasacyjnej uczestnika jako niedopuszczalnej *rationae valoris*.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji (art.394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).

[SOP]

[a!]

